Omówienie programów

https://github.com/jstefaniak99/Lab1_Wzorce

Lab1 – naiwna metoda wyszukiwania

Pierwszy program implementuje naiwną metodę wyszukiwania wzorca w tekście. Metoda przeszukuje tekst w poszukiwaniu wszystkich ciągów we wzorcu.

Algorytm iteruje po każdej pozycji w tekście, gdzie wzorzec może się pojawić. Dla każdej pozycji sprawdza, czy wzorzec pasuje do fragmentu tekstu rozpoczynającego się w danej pozycji. Jeżeli wzorzec pasuje, wynik dodawany jest do "result"

```
18  text = "ababcabcababc"
19  pattern = "abc"
20
21  start = time.time()
22  naive_result = naive_method(text, pattern)
23  end = time.time()
24
25  execution_time = end - start
26  print("Naiwne wyszukiwanie:", naive_result)
27  print(f"Czas wykonania: {execution_time:.6f} sekund")
```

Na samym końcu wypisuje wynik użytkownikowi, przy jednoczesnym sprawdzaniu, jak długo się wykonywał.

```
Naiwne wyszukiwanie: [7, 36]
Czas wykonania: 0.00000000 sekund
```

Jeżeli chodzi o zalety to algorytm jest łatwy do zrozumienia jak i zaimplementowania, może być używany do wyszukiwania wzorca w jakimś ciągu znaków, bez konieczności dodatkowych założeń

Natomiast jeżeli chodzi o wadę to złożoność czasowa O może być nieakceptowalna dla dużych tekstów i wzorców. Algorytm jest szczególnie nieefektywny, gdy długość wzorca m jest zbliżona do długości tekstu n.

Lab1_2 - Algorytm Boyera-Moore

Program implementuje algorytm Boyer-Moore do wyszukiwania wzorca w tekście. Algorytm ten jest bardziej wydajny niż naiwny algorytm wyszukiwania, zwłaszcza w przypadku długich tekstów i wzorców, dzięki wykorzystaniu dwóch heurystyk: złego znaku i dobrego sufiksu.

```
def bad_character(pattern):

# Tworzymy tablic o rozmiarze 256 (dla wszystkich możliwych znaków ASCII)

bad_char = [-1] * 256

# Wypelniamy tablic indeksami ostatnich wystapien znaków we wzorcu

for i in range(len(pattern)):

bad_char[ord(pattern[i])] = i

print("Podglad jak wyglada wywołanie funkcji bad_character")

print(bad_char)

return bad_char
```

Tworzy tablicę "bad_char" z wartościami -1, oznaczającymi brak wystąpień znaku i wypełnia tablicę "bad_char" indeksami ostatnich wystąpień znaków we wzorcu.

```
def boyer_moore_search(text, pattern):
    n = len(text)
    m = len(pattern)
    bad_char = bad_character(pattern)
    result = []

s = 0
while s <= n - m:
    j = m - 1
while j >= 0 and pattern[j] == text[s + j]: # por@wnanie wzorca z tekstem od prawej do lewej strony
    j -= 1
# Jeli wzorzec pasuje (indeks j staje sig -1)
if j < 0:
    result.append(s)
    s += (m - bad_char[ord(text[s + m])] if s + m < n else 1)
else:
# Przesuwamy wzorzec zgodnie z heurystyko zwego znaku
s += max(1, j - bad_char[ord(text[s + j])])
return result</pre>
```

Wywołuje funkcję "bad_character" dla wzorca, aby uzyskać tablicę "bad_char". Iteruje przez tekst, przesuwając wzorzec zgodnie z heurystyką złego znaku. Gdy wzorzec pasuje do fragmentu tekstu, zapisuje pozycję do "result".

Przykład wyszukiwania wzorca:

Do zalet możemy zaliczyć to, że jest bardzo szybkim algorytmem wyszukiwania wzorca, dzięki efektywnemu pomijaniu części tekstu. Przekłada się to na większą wydajność w większości przypadków.

Wadą jest na pewno, fakt iż jest bardziej skomplikowanym algorytmem, ponadto w niektórych specyficznych przypadkach złożoność czasowa algorytmu może wzrosnąć.

Podsumowanie:

Pomimo większej złożoności implementacji, algorytm Algorytm Boyera-Moore w praktyce często przewyższa proste algorytmy wyszukiwania wzorów np. wyżej zaprezentowany algorytm naiwny. Dzięki temu, algorytm Boyera-Moore, lepiej odnajduje się w pracy, gdzie musimy wyszukiwać wzorce na dużych zbiorach danych